

Οι Ευθύνες για τους Τραμπουκισμούς της 18ης Ιουλίου και τους Αρνητές της Πανδημίας (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε τον Αύγουστο του 2021 στην ηλεκτρονική σελίδα της [Ανατροπής](#).

Περιεχόμενο

ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΤΡΑΜΠΟΥΚΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ 18ΗΣ ΙΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΡΝΗΤΕΣ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ

Η κινητοποίηση της 18ης Ιούλη 2021 και η επίθεση στα γραφεία του συγκροτήματος ΔΙΑΣ αποτελούν επικίνδυνη εξέλιξη, που:

Αυξάνει τους κινδύνους από την πανδημία

Ενώ τα εμβόλια προσφέρουν την πιθανότητα αποφυγής των κινδύνων από τις μεταλλάξεις και εξόδου από την πανδημία, τα αιτήματα των «αρνητών» αντιστρατεύονται την αντιμετώπισή της, ενθαρρύνοντας τη μη-τήρηση των υγειονομικών μέτρων.

Τις κινητοποιήσεις υποκινεί, χειραγωγεί και μέσα από αυτές επιδιώκει την ενίσχυσή του το ναζιστικό ΕΛΑΜ.

Το ρατσιστικό ΕΛΑΜ είναι το μόνο κόμμα που δεν καταδίκασε τη διαδήλωση. Το κόμμα που διαχωρίζει τους ανθρώπους σε όλων των ειδών τις αντιεπιστημονικές και άκρως αντιδραστικές κατηγορίες, δηλώνει ότι «Οφείλει η Κυβέρνηση να αφουγκραστεί [το υγιές κομμάτι της εκδήλωσης] και να άρει τα απαράδεκτα μέτρα που διαχωρίζουν τον λαό σε εμβολιασμένους και μη». Είναι οι ακροδεξιόι που διαδήλωσαν ενάντια στην υποτιθέμενη παραβίαση των ατομικών τους ελευθεριών και των συνταγματικών τους δικαιωμάτων που δεν δίστασαν να τρομοκρατήσουν και να κακοποιήσουν δημοσιογράφους και άλλους εργαζόμενους.

Η ακροδεξιά ηγεσία του Παγκύπριου Δικηγορικού Συλλόγου τους σιγοντάρει, [διατείνόμενη ότι](#) «προκύπτει σειρά ζητημάτων και ως προς τη συνταγματικότητα ή μη των επιβαλλόμενων μέτρων με βάση την αρχή της αναλογικότητας και της προσφορότητας», διεκδικώντας το δικαίωμα να κρίνει ακόμα και την επιστημονική συναίνεση και τις αποφάσεις των ειδικών. Θεωρεί μάλιστα «αναγκαία τη συμμετοχή/εκπροσώπηση του στην Επιστημονική Ομάδα», στην οποία προοπτική δεν ενίστανται, βέβαια, ούτε οι εργοδοτικές οργανώσεις.

Η κυβέρνηση Αναστασιάδη και η αστυνομία επιχειρούν να ταυτίσουν τις ακροδεξιές κινητοποιήσεις με τη μεγάλη κινητοποίηση της Αριστεράς (Ως Δαμέ, 20/2) ενάντια στην αστυνομική βία και την κυβερνητική διαφθορά.

Προσπαθούν να πάρουν τη ρεβάνς από την ήττα που υπέστησαν στις 20/2, και να νομιμοποιήσουν την καταστολή των ταξικών τους αντιπάλων, της Αριστεράς και των εργατικών οργανώσεων. Ο καθόλα εσκεμμένος [χαρακτηρισμός από τον Αναστασιάδη](#) των ακροδεξιών ως «αντιεξουσιαστές» δείχνει πόσο απαραίτητη ήταν για την κυβέρνηση η [φίμωση](#) φωνών όπως του Ανδρέα Γιόρτσου που [μέσα από τις συχνότητες του PIK έδειξε πόσο ανόμοια είναι τα δύο κινήματα](#).

Διευκολύνει κυβέρνηση και εργοδότες να υποχρεώσουν την εργατική τάξη να πληρώσει το λογαριασμό και αυτής της κρίσης.

Μια κρίση για την οποία αμέριστη την ευθύνη έχει το σύστημά τους, που όχι μόνο εδώ και χρόνια υποβάθμισε το σύστημα υγείας και τη στήριξη των εργαζομένων, αλλά που παράγει με μοναδικό γνώμονα το κέρδος, αδιαφορώντας για τα περιβαλλοντικά προβλήματα που προκαλεί, ανάμεσα τους και οι πανδημίες.

Η δήθεν «αντισυστημική» ηγεσία των αφιονισμένων ακροδεξιών, ωστόσο, δεν έχει καμμία πρόθεση να ενοχλήσει το κεφάλαιο. Απόδειξη τα ίδια [τα αιτήματά τους](#):

«[Η] ενίσχυση των νοσοκομείων και γενικά της υγείας ... άμεση αύξηση κλινών Μ.Ε.Θ. με την διοχέτευση όλων των εκατομμυρίων που πετάγονται άσκοπα σε άχρηστα ράπιτ τεστ είτε δίνονται παράνομα υπό μορφή 'κινήτρων' σε πολίτες για να εμβολιαστούν»

Απαιτούν δηλαδή να μεταφερθούν πόροι από άλλα απαραίτητα μέτρα για την αντιμετώπιση της πανδημίας, καταργώντας τα. Είναι προφανής η επιθυμία τους να αποπροσανατολίσουν από την ανάγκη γενναίας φορολόγησης του μεγάλου κεφαλαίου για αντιμετώπιση της πανδημίας και των οικονομικών της επιπτώσεων.

Τα ατομικά και συνταγματικά δικαιώματα που επικαλείται το κίνημα των αρνητών αποτελούν τη θεσμοθετημένη παντιέρα του κεφαλαίου, αφού αυτά κατοχυρώνουν το δικαίωμα στην ασυδοσία της παραγωγής για το κέρδος. Οι παραχωρήσεις σε επίπεδο ατομικών δικαιωμάτων και ελευθεριών στους εργαζόμενους είναι ακόμα το φύλο συκής, πίσω από το οποίο το κεφάλαιο κρύβει την [έλλειψη κοινωνικής δικαιοσύνης και την μόνιμη προσπάθεια αφαίρεσης συλλογικών δικαιωμάτων τους](#). Οι πιο αποτυχημένες στη διαχείριση της πανδημίας κυβερνήσεις - ακροδεξιοί όπως ο Τραμπ, ο Μπολσονάρο και ο Μπόρις Τζόνσον, αλλά και [κεντροδεξιοί όπως ο Shinzō Abe στην Ιαπωνία και σοσιαλδημοκράτες όπως ο Stefan Lofven στη Σουηδία](#) - χρησιμοποίησαν τη δημαγωγία του «σεβασμού της ελευθερίας και δικαιωμάτων των πολιτών» ώστε να παρακάμψουν μέτρα που θεωρούσαν βλαβερά για το κεφάλαιο της χώρας τους.

BLAME THE GAME

Το ζήτημα δεν είναι αν η κυβέρνηση Αναστασιάδη «μας ρεζίλεψε διεθνώς», ούτε πως είναι «ανίκανη και διεφθαρμένη, με ακροδεξιές και αυταρχικές καταβολές». Παρά το στοιχείο αλήθειας σε αυτές τις προσεγγίσεις, η πηγή του προβλήματος βρίσκεται αλλού: η Κυπριακή Δημοκρατία είναι μια ταξική, καπιταλιστική κοινωνία. Η κυβέρνηση Αναστασιάδη είναι αυταρχική επειδή διαχειρίζεται μια εκμεταλλευτική και εκτεθειμένη στον διεθνή ανταγωνισμό καπιταλιστική οικονομία. Αυτό την υποχρεώνει να αμφιταλαντεύεται. Από τον φιλελευθερισμό και τα «ατομικά δικαιώματα», [προς ικανοποίηση των επιχειρηματιών τους οποίους στηρίζει και τη στηρίζουν](#), στον ενίοτε άτσαλο εξαναγκασμό, κάθε φορά που τα πράγματα σκουραίνουν υπέρ του δέοντος.

Αυτή η δυναμική και αντιφατική σχέση, που αναπτύσσεται στο έδαφος του καπιταλισμού, δεν λαμβάνεται ικανοποιητικά υπόψη από μέρος της Αριστεράς. Αυτοί αρχικά υποτίμησαν την σοβαρότητα και τους κινδύνους της πανδημίας [1], και κατάγγελλαν την κυβέρνηση για

κινδυνολογία. Στη συνέχεια επικεντρώθηκαν στις αυταρχικές ροπές της κυβέρνησης, και συχνά καταγγέλλουν τα μέτρα που αυτή παίρνει, ακόμα και αυτά που προτείνονται και υποστηρίζονται από επιστημονικά σώματα. Κατά καιρούς αυτό το τμήμα της Αριστεράς ακολουθεί τη θολή επιχειρηματολογία των φιλελεύθερων «δικαιωματιστών», υποκαθιστώντας τους ειδικούς. Στη βάση μιας αφηρημένης ρητορείας περί δικαιωμάτων, σταχυολογούν απ' αυτά που λέγονται από ειδικούς (και όχι τόσο ειδικούς), αυτά που βολεύουν το κάθε άμεσο αλλά πρόσκαιρης αξίας αντιπολιτευτικό επιχείρημα. Με αποτέλεσμα, ενώ δεν ταυτίζονται με τους αρνητές της πανδημίας, να διαβρώνουν την ικανότητα της Αριστεράς να σταθεί απέναντι στον επικίνδυνο ανορθολογισμό και τις ακροδεξιές πολιτικές του προεκτάσεις.

Εκτός από τον ενδημικό αυταρχισμό εναντίον της πλειοψηφίας των εργαζόμενων σε καιρούς κρίσης, το ουσιαστικό πρόβλημα με τις καπιταλιστικές κυβερνήσεις είναι πως δυσκολεύονται να εφαρμόσουν τις αλλαγές στα κίνητρα της διαδικασίας παραγωγής που απαιτεί η αντιμετώπιση της πανδημίας. Δεν φροντίζουν ώστε, από την παραγωγή εμπορευμάτων για το κέρδος, να περάσουμε στην παραγωγή αγαθών για κάλυψη των έκτακτων αναγκών που δημιουργεί η πανδημία.

Ενώ η πανδημία χαρακτηρίστηκε από την κυβέρνηση της Κυπριακής Δημοκρατίας και πολλές άλλες ως παρόμοια με πόλεμο, αυτό που άντλησε κυρίως από αυτή την αναλογία ήταν η ανάγκη εξαναγκασμού για την τήρηση αναγκαίων υγειονομικών μέτρων. Δεν υπήρξε διάθεση για εφαρμογή πραγματικά αναγκαίων μέτρων περιορισμού της «ελεύθερης αγοράς» σε περιόδους έκτακτης ανάγκης [2]. Ο «σεβασμός» στην καπιταλιστική ιδιοκτησία επικράτησε της ανάγκης για μέτρα επιβολής πειθαρχίας του κεφαλαίου και συνεισφοράς του στον πόλεμο. Όχι μόνο με lock-down, όποτε βρισκόμαστε στην άκρη του γκρεμού, αλλά με εθνικοποίηση των τραπεζών και επιτάξεις και αναγκαστικό σχεδιασμό της παραγωγής σύμφωνα με τις πολεμικές ανάγκες.

Το πιο σοβαρό τέτοιο ζήτημα είναι βέβαια οι συμπεριφορές των κολοσσών που παρασκευάσαν τα εμβόλια. Εδώ στην Κύπρο, στην πρώτη φάση της πανδημίας την κάλυψη αναγκών σε Ατομικό Προστατευτικό Εξοπλισμό για το προσωπικό των νοσοκομείων ανάλαβαν φιλανθρωπικές εθελοντικές ομάδες. Την ίδια ώρα έκλειναν εργοστάσια ένδυσης, υπόδησης και πλαστικών, οδηγώντας τους εργαζόμενους τους στην ανεργία. Τα ίδια ισχύουν για την ανοχή που επέδειξε η κυβέρνηση απέναντι στα κερδοσκοπικά τερτίπια του ιδιωτικού τομέα στο χώρο της Υγείας. Ούτε στην περίπτωση της τουριστικής βιομηχανίας επιδιώχθηκε η αξιοποίηση των υλικών και ανθρώπινων πόρων της στον αγώνα κατά της πανδημίας. Ελάχιστα ξενοδοχεία χρησιμοποιήθηκαν για την διαχείριση των αναγκών καραντίνας και απομόνωσης, και καθόλου για κατ' οίκον παράδοση από τις κουζίνες ξενοδοχείων και εστιατορίων σε όσους έπρεπε να παραμείνουν υπό περιορισμό. Αντίθετα, και παρά τις προτροπές των ειδικών, η κυβέρνηση προώθησε τη στήριξη των ξενοδόχων και το άνοιγμα στις εκατοντάδες χιλιάδες τουριστών, μιας εξαιρετικά βλαβερής δραστηριότητας για τη διάδοση της πανδημίας. Ταυτόχρονα οι κίνδυνοι διάδοσης της ασθένειας από την άφιξη μερικών εκατοντάδων προσφύγων και μεταναστών χρησιμοποιήθηκαν για να δικαιολογήσουν ακραία ρατσιστικές και ξενοφοβικές πολιτικές.

Για τα σχολεία, αντί για τις συμβουλές των ειδικών, εισακούστηκε [η γνώμη της ΟΕΒ](#), που τα ήθελε ανοικτά για να αποδεσμευτούν από τη φροντίδα των παιδιών οι εργαζόμενοι.

Όπως ταιριάζει σε καιρό πολέμου, η κυβέρνηση όφειλε να διαφυλάξει το ηθικό του πληθυσμού παίρνοντας ουσιαστικά μέτρα όπως η διασφάλιση των θέσεων εργασίας και η καταβολή ολόκληρου του μισθού όλων όσων βρέθηκαν χωρίς δουλειά εξαιτίας της πανδημίας. Προτίμησε όμως να δίνει τα χρήματα «υπό όρους» στους εργοδότες. Όφειλε να είχε προσφέρει υποφερτές συνθήκες απομόνωσης και καραντίνας για τους εργαζόμενους, τους άνεργους και τους χαμηλοσυνταξιούχους όπου και όταν χρειάζονταν. Να φροντίσει για την πλήρη κάλυψη των αναγκών των στρατιωτών στα στρατόπεδα, των επαγγελματιών υγείας, και όλων των εργαζόμενων στην παροχή αναγκαίων υπηρεσιών.

Η δυνατότητα της ακροδεξιάς να βρεθεί επικεφαλής ενός ρεύματος αρνητών της πανδημίας, του εμβολιασμού, των safe-pass, των rapid-tests κ.ο.κ., οφείλεται σε σημαντικό βαθμό στο θυμό που προκάλεσε η προσπάθεια κυβέρνησης και εργοδοτών να υποχρεώσουν τους εργαζόμενους να επωμιστούν, για μια ακόμα φορά, το βάρος της κρίσης. Η ευθύνη που μπορεί να καταλογιστεί στην Αριστερά – σε ολόκληρη την Αριστερά – είναι ότι δεν κατάφερε ακόμα να αντισταθεί αποτελεσματικά σε αυτή την στρατηγική επιδίωξη του κεφαλαίου.

ΑΠΟ ΠΟΥ ΤΟ ΜΑΖΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΑΝΟΡΘΟΛΟΓΙΣΜΟΥ;

Όπως φανερώνει η άνοδος της αποχής στις εκλογές, [είναι μακροχρόνιο φαινόμενο η φθορά της εμπιστοσύνης μεγάλου αριθμού εργαζομένων στο «κατεστημένο», στο οποίο δυστυχώς συμπεριλαμβάνουν και την Αριστερά και την επιστήμη.](#)

Η υποβάθμιση του κύρους της επιστήμης στην κοινωνία τις τρεις τελευταίες δεκαετίες είναι ένα παγκόσμιο φαινόμενο – με αποκορύφωμα την [ολομέτωση επίθεση εναντίον της από την διακυβέρνηση Τραμπ](#) του πιο εξελιγμένου επιστημονικά και τεχνολογικά κράτους στην ανθρώπινη ιστορία. Στην Κυπριακή Δημοκρατία, η δυνατότητα της [Εκκλησίας να περιορίσει τη διδασκαλία μιας από τις σημαντικότερες επιστημονικές θεωρίες, αυτήν της Εξέλιξης των Ειδών με την Φυσική Επιλογή του Δαρβίνου](#), σημαίνει πως το εκπαιδευτικό σύστημα έχει αφήσει πολλούς χωρίς καμιά επαφή με μια από τις κεντρικότερές της έννοιες: της μετάλλαξης. Μιας έννοιας δηλαδή απαραίτητης για την κατανόηση του μεγέθους της απειλής από την πανδημία.

Ενώ μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο (δεκαετίες 1950-70) οι ικανότεροι ή/και πιο προνομιούχοι μαθητές/τριες κατευθύνονταν προς τις θετικές επιστήμες, από τη δεκαετία του 1980 και μετά ενθαρρύνονταν προς την κατεύθυνση των «λαμπρών επαγγελματικών προοπτικών» της (νεοφιλ)ελεύθερης αγοράς, της στροφής δηλ. προς παρασιτικούς, ψευδοεπιστημονικούς κλάδους όπως η λογιστική, το marketing, και η διοίκηση επιχειρήσεων [3]. Την εικόνα της επιστήμης πλήγωσε ακόμα η ταύτιση των θετικών επιστημών με την ψευδοεπιστήμη των «οικονομικών». Μετά το 1990 ολοκληρώθηκε η περιθωριοποίηση της επιστήμης της Πολιτικής Οικονομίας, και τα «Οικονομικά» αποτέλεσαν το κεντρικό στήριγμα του «Δεν υπάρχει εναλλακτική», της Θατσερικής ιδεολογίας ότι τα αποτελέσματα της λειτουργίας της αγοράς, όσο επώδυνα κι αν είναι για τους πολλούς, είναι τόσο αναπόφευκτα όσο η κάθε «επιστημονική αλήθεια».

Κυβερνήσεις έχουν χρησιμοποιήσει τα θαύματα της επιστημονικής και τεχνολογικής προόδου για να διεξάγουν πολύνεκρους πολέμους και για την [καταπίεση αθώων πληθυσμών](#). Οι κολοσσοί των ορυκτών καυσίμων – ιδιαίτερα αυτοί με τους οποίους η κυβέρνηση Αναστασιάδη έχει στενότερες σχέσεις – έχουν [κακομεταχειριστεί βάνουσα την επιστήμη](#) για χάρη των κερδών τους. Οι μεγάλες φαρμακευτικές βιομηχανίες εκμεταλλεύτηκαν την επιστήμη, υποτάσσοντας την στο κέρδος. Διευκόλυναν έτσι τους τσαρλατάνους της «εναλλακτικής ιατρικής» να πλήξουν παραπέρα το κύρος της επιστήμης, συνδράμοντας στη διάδοση των πιο καθυστερημένων αντιεπιστημονικών δεισιδαιμονιών.

Διαχύθηκε επίσης από την ακαδημαϊκή κοινότητα στην κοινωνία – [ακόμα και σε τμήματα της Αριστεράς – η ιδεολογία του μεταμοντερνισμού](#), του «anything goes», που ουσιαστικά εξίσωσε όλες τις μεθόδους και μορφές αντίληψης της πραγματικότητας – από την επιστημονική έως την ανορθολογιστική και τη θρησκευτικά δογματική.

Το κύρος της επιστήμης πλήγωσε και η κραυγαλέα απόσταση ανάμεσα στην υπόσχεση μιας τεχνολογικά διασφαλισμένης αφθονίας για όλους [4] και την πραγματικότητα της νεοφιλελεύθερης λιτότητας.

Τέλος, ο εγωκεντρισμός πολλών ανορθολογιστών, που δεν πάει να καίγεται ο κόσμος απαιτούν τα «ατομικά τους δικαιώματα», συνδέεται με τη φθορά των αξιών της αλληλεγγύης και της συλλογικής ευθύνης τις τελευταίες τρεις δεκαετίες. Για αυτά και πάλι ευθύνεται η ιδεολογία του «δεν υπάρχει κοινωνία, υπάρχουν μόνο άτομα» και η «ελεύθερη αγορά», της οποίας ο σημαντικότερος εγχώριος εκπρόσωπος είναι το κυβερνών κόμμα του ΔΗΣΥ [5].

ΕΥΘΥΝΕΣ

Το πρόβλημα δεν είναι απλά η ανικανότητα και η διαφθορά της κυβέρνησης Αναστασιάδη. Το διώξιμό της, καθόλα επιθυμητό και απαραίτητο, δεν θα είναι αρκετό για να εξαφανιστούν τα προβλήματα που συσσωρεύτηκαν στη διάρκεια δεκαετιών νεοφιλελεύθερου καπιταλισμού. Ο αντιδραστικός κινητοποιημένος ανορθολογισμός είναι η άκρη ενός ευρύτερου φάσματος. Υπάρχουν άνθρωποι που ενώ δεν διαδηλώνουν (πόσο μάλλον βία), διστάζουν να εμβολιαστούν ή να ακολουθήσουν τις συμβουλές των επιστημόνων, ή προτιμούν να λειτουργούν με γνώμονα αυτό που θεωρούν ως προσωπικό τους συμφέρον, παρά το γενικό κοινωνικό καλό. Αυτοί δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν αποτελεσματικά με τα κατασταλτικά μέτρα στα οποία συχνά καταφεύγει η κυβέρνηση. Για αυτό η Αριστερά οφείλει να διαχωρίσει την θέση της, υποστηρίζοντας πραγματικά μέτρα ανακούφισης των φτωχών που έχουν πληγεί οικονομικά από την πανδημία. Πράγμα που θα δώσει τη δυνατότητα επικέντρωσης στο πιο δύσκολο πρόβλημα: στο πως θα ξεπεραστούν με δημόσιο διάλογο και πολιτικές παρεμβάσεις οι καθυστερημένες αντιλήψεις που παγιώθηκαν μέσα από δεκαετίες έκθεσης στα συνακόλουθα του νεοφιλελευθερισμού και της οπισθοδρομικής εθνικιστικής και θρησκευτικής κουλτούρας.

Ότι ισχύει στην κρίσιμη μάχη για την αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης, ισχύει και για την πανδημία: το παγκόσμιο είναι τοπικό, και το τοπικό παγκόσμιο. Η απειλή από τις μεταλλάξεις σημαίνει ότι οι εμβολιασμοί και τα άλλα κατεπείγοντα μέτρα για περιορισμό του αριθμού των μολύνσεων δεν αφορούν μόνο τους γνωστούς και συγγενείς ούτε καν ολόκληρη την Κύπρο. Όσοι περισσότεροι μολύνονται, οπουδήποτε στον κόσμο, τόσο αυξάνει η πιθανότητα εμφάνισης νέων, επικίνδυνων μεταλλάξεων που δεν αναγνωρίζουν σύνορα. Οι ατομικές και συλλογικές ευθύνες αφορούν πλέον όλη την ανθρωπότητα. Αυτό κάνει ακόμα πιο απαραίτητο τον ακραίο εθνικισμό που αναδύεται μέσα από τους κινητοποιημένους αρνητές της πανδημίας, και συμπληρώνει την εικόνα της απειλής από αυτούς. Αλλά τονίζει και τις ευθύνες της δεξιάς ελίτ, η οποία καλλιεργεί διαχρονικά το ανορθολογικό «αυτονόητο» του εθνικισμού.

ΕΛΠΙΔΑ

Δυναμώνει όμως και ο αντίθετος πόλος: Οι [Fridays4Future](#) και η [Extinction Rebellion](#) κινητοποιούνται από το 2018 για αντιμετώπιση της κλιματικής καταστροφής, με πρόταγμα τον σεβασμό της επιστημονικής ομοφωνίας/συναίνεσης (scientific consensus). Μαζί με τα κινήματα υπέρ των μεταναστών, το Black Lives Matter, οι κινητοποιημένοι κατά της αυθαίρετης αστυνομικής βίας, το κίνημα για την καταδίκη της Χρυσής Αυγής στην Ελλάδα, το κίνημα ενάντια στην καταπίεση και τη βία κατά των γυναικών, οι απεργιακές κινητοποιήσεις των εργαζόμενων στον τομέα της Εκπαίδευσης και της Δημόσιας Υγείας, επαναβεβαιώνουν τις αξίες της εμπιστοσύνης στην επιστημονική συναίνεση, της αλληλεγγύης και της κοινωνικής ευθύνης. Σε αυτά βρίσκεται η απάντηση στους ακροδεξιούς ανορθολογιστές, στην ανεύθυνη καπιταλιστική διαχείριση της πανδημίας και, καθοριστικά, της κλιματικής κρίσης – βρίσκεται η ελπίδα για το αύριο.

ΑΝΑΤΡΟΠΗ

06/08/2021

Last
update: 2025/04/20 19:41 el:digital:anatropi_left:sigma_riot https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:anatropi_left:sigma_riot&rev=1631358550

Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, Βουλευτικές Εκλογές 2021, covid-19, Ανατροπή (Ομάδα), Ηλεκτρονικά Άρθρα, Δεκαετία 2020-2029, 2021, Λευκωσία (νότια)

From:
<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:
https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:anatropi_left:sigma_riot&rev=1631358550

Last update: **2025/04/20 19:41**

